तार्क्षस्य विनता कद्रूः पतंगी यामिनी इति ।
पतंग्यसूत पतगान् यामिनी शलभानथ ॥ २१ ॥
सुपर्णासूत गरुडं साक्षाद्यज्ञेशवाहनं ।
सूर्यसूतमनूरुं च कद्रूर्नागाननेकशः ॥ २२ ॥
कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीन्दोः पत्न्यस्तु भारत ।
दक्षशापात् सो ऽनपत्यस्तासु यक्ष्मग्रहार्दितः ।
पुनः प्रसाद्य तं सोमः कला लेभे क्षये दिताः ॥ २३ ॥
शृणु नामानि लोकानां मातॄणां शंकराणि च ।
अथ कश्यपपत्नीनां यत्प्रसूतमिदं जगत् ॥ २४ ॥
अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्टा सुरसा इला ।*
मुनिः क्रोधवशा ताम्रा सुरभिः सरमा तिमिः ॥ २५ ॥
तिमेर्यादोगणा आसन् श्वापदाः सरमासुताः ।
सुरभेर्महिषा गावो ये चान्ये द्विशफा नृप ॥ २६ ॥
ताम्रायाः श्येनगृध्राद्या मुनेरप्सरसां गणाः ।
दंदशूकादयः सर्पा राजन् क्रोधवशात्मजाः ॥ २७ ॥
इलाया भूरुहाः सर्वे यातुधानाश्च सौरसाः ।
अरिष्टायाश्च गन्धर्वाः काष्ठाया द्विशफेतराः ॥ २८ ॥
सुता दनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकान् शृणु ।
द्विमूर्धा संवरो ऽरिष्टो हयग्रीवो विभावसुः ॥ २९ ॥
अयोमुखः शङ्कुशिराः स्वर्भानुः कपिलो ऽरुणः ।
पुलोमा वृषपर्वा च एकचक्रो ऽनुतापनः ।
धूम्रकेशो विरूपाक्षो विप्रचित्तिश्च दुर्जयः ॥ ३० ॥